

La ciutat de Barcelona evoca una gama d'imatges en contrast. Per moltes és coneguda com a una ciutat *guai* vora mar, famosa per la seva paella i el seu flamenco, a més de la seva rica vida al carrer. Però qualsevol que segueixi les notícies també recordarà les assemblees massives a places ocupades, protestes contra els desnonaments per impagament d'hipoteca, i més d'uns quants incidents amb forts disturbis, incloent una setmana de lluita de carrer ininterrompuda el passat mes de maig, la qual forçà que l'Ajuntament cancel·lés el desallotjament del Centre Social Okupat de 17 anys, Can Vies (un *fait accompli* doncs l'edifici ja havia estat pres i l'equip de demolició incendiat per esvalotadores).

De fet, hi ha una relació íntima entre aquestes dues facetes tan distintes de la ciutat. El creixement econòmic continuat a Barcelona, malgrat la crisi que està martellejant Espanya amb l'atur arribant fins al 26%, depèn d'un procés dinàmic de gentrificació que està refent la ciutat violentament. Lluny de mostrar-se com un cas típic de rejuveniment urbà, la renovació de Barcelona gaudeix d'inversió internacional i una forta planificació central, les quals desdibuixen les diferències tradicionals entre indústria i turisme, feina i lleure, bones feines i precàries; jugant així, de forma estratègica, amb els punts forts de la ciutat per convertir la crisi en bonança.

Editorial Segadores
segadores.alscarrers.org

Precarietat al Paradís

el model Barcelona

Precarietat al Paradís: el model Barcelona

setembre 2016 — Editorial Segadores

segadores.alscarrers.org

Traducció de l'anglès per Ezuri:

Precarity in Paradise: the Barcelona model

28 de juny de 2015

<http://roarmag.org/2015/06/precarity-in-paradise-the-barcelona-model>

Imatge de la portada: Angel García

Maquetació: Raageggesey Hassan Aji